

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 660. Vitaliani Pap. Annus 6. Constantis Imp. Annus 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Tempore eius ad...
pago armide...
pendere dele...
peris vidimus...
is, amulo suo...
operato, ad...
os erigitur.
IV. Rex Rodol...
vixit annu...
e sicut prece...
quod eius con...
sibi comm...
erecit in hono...
coram nato...
vbi & sepeli...
Hac cum orna...
seras Carol...
tenui ingrat...
Quo cum orna...
ni populo ad...
pugnans

quo antequam de ea redimitum laura Ecclesia Catholica representat: licet eius martyri Acta nobis haec tenus remaneant incompleta. Collega vero etiam non confestim innotuit, egregiorum tamen meritorum ergo inter sanctos a quo alibi meruit suo natali die, quare videlicet Idus Ianuarii, sed & de ambobus iterum inferius mentio fiet.

IESU CHRISTI ANNVS 660.

VITALIANI PAP. CONSTANTIS IMP. ANNVS 6. ANNVS 19.

SECVLVS ordine temporis annus Redemptoris nostri sexcentisimus sexagesimus, Indictione tertia, quo S. Maximus Abbas & martyr, vbi post mutilationem lingue & manus triduum in exilio apud Alanos barbaros exegit, completis gloriosum martyrium, in caelum migrat, relatusque inter martyres remansit in Ecclesia perenni memoria celeberrimus; de quo superius factis. Eodem anno, qui & numeratur Clodovei iunioris Francorum Regis decimus quartus, haec ab eo facta narratur: Anno decimo quarto susceperunt Clodoveus Rex armenus, quo genitor suus apulem super sepulchra martyrum Dionysii, Eusebii & Eleutherii promouentem operaretur, auserti veniant, & Argolfo loci illius Abbati, ut illud egenis & necessitatibus patientibus (quia famis eo tempore totam partem occupatam Franciam) dissiparet. Ergo isdem locus sub potestate constitutus erat aduice Parisiaci Pontificis, tale quid idem de archidiacono exogitatur. Deesse aliquid in narratione videtur, dum conatur excusare factum, & adscribere pietati quod ab aliis ut facilem condempnatur, cum mori se in vineone diuinitus immisissimum; ita siquidem apud Siebertum legatur hoc eodem anno b: Clodoveus Rex corpus S. Dionysii Parisiensis discipulorum minus religiose in brachio suo fregit & rapuit, moxque in amantiam perpetuam auarit. hanc pie.

Solent mali Principes, quodcumque licet impietatis factum, ali quo tamen pietatis regimento velare, ut tum ex Gonulibus, tum ex Christianis exempla non pauca declinam. Certe quidem quod ad praesens facinus pertinet, nihil est, quod tunc defendi excusatione possit. Quisquam enim sibi Principes reddant iuris in eis, quae Deo simul dicata sunt? Vel si necessitas suaderet tale quid peccatum: thesaurus primium regis ab ipso fuerat prodigens, & ante profana quam sacra distrahenda. Demam si post erogatum thesaurum regium, adhuc vrgerent famis, in faciam suppellectilem manus concientiae fuissent: non ille quidem regis, sed sacerdotales esse debuerunt; sicut ab Ambrosio, Augustino, aliisque sanctis vitiis complantibus factum scimus. Fuit Iuliani Apostatae tantum facinus, aliquo colorato praetextu expilare Ecclesiarum thesauros, non Principis Orthodoxi. Non canisae multiplici sacrilegio tale factum, certum est, cum non tantum concameratum in apside argenti subitum ab ipso fuerit, sed quo rediret erant sacrae reliquiae, idque abique aliqua alibita penitus feuerentia, cum brachio suo tunc ab eo factum, insuper & captum etiam fuisse dicitur.

Porto in detestationem eiusdem facinoris, vtpote caeterum regi Francorum, in appendice ad Aimoinum haec de eodem Clodoveo leguntur: Eodem tempore Clodoveus brachio beati Dionysii martyris abscidit, infingente Diabolo. Per idem tempus concidit regnum Francorum castibus possideri. Fuit autem ipse Clodoveus vniuersi spiritus illius, fornicari, istas feminas, gula & ceteris operibus danti. Certe quidem ex eo tempore collabi coepit regnum Francorum familiae Merovingorum generis Clodovei, huiusmodi perspicue docent, posterioribus Regibus ignominie dedisse & delicias, cum per suos ministros, quos Martires domus nominabant, regnum administrantes, nudum vix nomen Regis apud ipsos remaneret, effectus il-

lis rem dominis. Sed de his inferius. Quod vero circa vix ipsius finem Clodoveum laborasse inania, & que tradat, qui ad Gregorium appendicem apposuit incertus auctor: erroris videtur redargui ex rebus gestis anno decimo sexto eius regni, ex quibus ipsum vsque ad illud tempus factis sibi constasse, speciemus; summae pietatis edidisse, quae eo anno inferius dicentur, ostendant, dum in expiationem puri admitti sceleris, conuocatis vndique Galliarum Episcopis & secularibus potestatibus, monasterium S. Dionysii ab omni dominio liberum fecit, vt loco patebit.

IESU CHRISTI ANNVS 661.

VITALIANI PAP. CONSTANTIS IMP. ANNVS 7. ANNVS 20.

ANNVS CHRISTI sexcentisimus sexagesimus primus, Indictione quarta rerum gestarum innotiatam in Oriente, quam in Occidente obscurus omnino, veluti face magnopere illustrat natali sanctissimi viri Amandi Traiectensis Episcopi, Flandrorum Apostoli nuncupati, de quo plura superius dicta sunt. Plurimum quidem eius virtutibus atque miraculis Gallia Belgica conuoluit: siquidem eius admonitionibus & exemplis quam plurimi pobillissimi viri ac feminae sublimem secundum Christianam perfectionem viuendi genus atripuerunt. Et vt de aliis modo taceam: ipsius d. admonitione Tdaberga relicta Pipini Ducis Brabantie sibi & filia sua Gertrudi, Christi, familia canonicum instruxit Niuelanum, in quo vtraqueque Deo sacrasit.

At minime contentus fuit terminis suae diocesis, sed inibi, constitutus Vicarium sanctissimum Landoldum archiepiscopum, alios etiam gentibus Christum predicantem, vt Sclanis circa Danubium, Vasconibus circa Pyrenaeos saltus, & in Flandria Gandensibus & Pabulensibus persissimum: Gandenses vero a Mercurio & alterum idolorum cultu auocant; vbiq; duo celeberrima monasteria ad honorem sancti Petri Blandimense & Gandense erexit, ac sancto Basoni Hasbanie Principi Deum suocere colendi leges dedit. Trincem ad Lisam fluminis clericorum suae canonicorum societatem instruit, quae multo post annis in cenobium nostrum Praemonstratensis est conuersa. Tandem Apostolis a virtute & spiritu plenus apud Pabulenses in Eluonensi monasterio, quod hodie ab auctore proprie dicitur S. Amandi, mortem obiit hoc anno incarnationis Verbi sexcentesimo sexagesimo primo, haec Molanus ex diuersis scriptis simul iunxit. Demonstratus est longe absentis eius transitus sanctae Aldegundi viam Deo sacratae, estq; de his fidelis narratio ad finem rerum gestarum eiusdem Sancti a Baudemundo conscriptarum.

Hoc etiam tempore, ante videlicet Grimoaldi regnum, Lupus Longobardorum Dux Foronulensis Gradus insulam depredatur, in quam Aquileiensis Patriarcha vna cum supellestili Aquileiensis Ecclesiae praedinitae sedem transiens sese contraheret. At enim de his haec Paulus: e Hic Lupus in Gradus insulam, quae non longe ab Aquileia est, cum equestri exercitu, per stratum, quae antiquitus per mare facta fuerat, introiit: & degradata ipsa ciuitate, Aquileiensis Ecclesiae thesauros inde auferens deportauit. haec Paulus. Translatam vero fuisse tunc pariter sedem Aquileiensem apud Foronulij, & Patriarchas ibidem habitasse, quae idem Paulus inferius pluribus in locis tradit, plenissimam fidem faciunt: verum non Foronulij, vbi degebat eius ciuitatis Episcopus, sed (vt idem ait Paulus) in Cormone sedem habebat, loco proximo, sed ignobili castro, de quo alibi meminit. g

Quod praeterea hoc anno gestum sit, nihil inuenimus, nisi piam monumentum Reccesvinti Hispaniarum Regis, qui memorie sancti Iohannis Baptistae ecclesiam erigens, hoc ipso anno, Era nimirum sexcentesima nonagesima nona, eam dedicauit. Mirum dictu, quomodo eius Sancti cultus vbiq; terrarum Christiani orbis

I. DE OBITU S. AMANDI EPISCOPI TRAIECT.

d Molan in Nat. SS. Belg. d. 5. Febr.

II. c Paul. diac. de gestis Longob. lib. 5. c. 17. non. ed. c. 17. 1.

f Paul. cod. lib. 5. c. 17. non. ed. c. 17. 14. g Paul. diac. lib. 5. c. 17. non. ed. c. 17. 14.

III. ECCLESIA IO. BAPT. AER. CTA A RECCESVINTO.

